

МІСЦЕВЕ САМОВРЯДУВАННЯ

УДК 342.5/351:69/352/354

DOI <https://doi.org/10.32840/1813-3401.2021.2.9>

I. В. Бєліх

аспірант кафедри бізнес-адміністрування і менеджменту зовнішньоекономічної діяльності
Запорізького національного університету

ДОСВІД ПУБЛІЧНО-ПРИВАТНОГО ПАРТНЕРСТВА НА ПРИКЛАДІ ІНЖЕНЕРНОГО ЗАХИСТУ ВІД ПІДТОПЛЕННЯ ЗАХИСНИХ СПОРУД ЦИВІЛЬНОГО ЗАХИСТУ ТА ТЕРИТОРІЇ ВІЛЬНЯНСЬКОЇ ТЕРИТОРІАЛЬНОЇ ГРОМАДИ ЗАПОРІЗЬКОЇ ОБЛАСТІ

Метою статті є опис наявного досвіду публічно-приватного партнерства під час організації проведення робіт із інженерного захисту від підтоплення і затоплення північно-західної частини міста Вільнянськ Запорізької області в аспекті експлуатаційного утримання захисних споруд цивільного захисту на зазначеній території. У дослідженні наведені цитати з Конституції України, де зазначено, що кожна людина має невід'ємне право на життя і ніхто не може бути свавільно позбавлений його. Доведено те, що обов'язок держави – захищати життя людини, що кожен має право захищати своє життя і здоров'я, життя і здоров'я інших людей від протиправних посягань. Також наведена цитата з Кодексу цивільного захисту України про те, що цивільний захист – це функція держави.

У статті в якості прикладу розглядається надзвичайна ситуація, спричинена обстрілами території населених пунктів Донецької та Луганської областей сучасними звичайними засобами ураження, починаючи з 2014 р. Акцентується увага на нагальній потребі захисту неевакуйованого мирного населення в кризових районах від вибухів боєприпасів, використовуючи для цього пристосовані укриття подвійного призначення – звичайні приватні підвали. Однак переховування людей у таких спорудах іноді може бути неможливим, короткочасним і небезпечним через підтоплення та пошкодження підвалів ґрунтовими водами. Проблема підтоплення й затоплення територій населених пунктів має також негативний вплив і з побутово-господарської точки зору. Адже, окрім безпеки і можливості описаного вище руйнування конструкцій, ґрунтові води заважають комфортному проживанню та перешкоджають веденню господарства і за відсутності чинників надзвичайної ситуації. Отже, таким спорудам і територіям, де вони розміщені, також потрібно приділяти достатню увагу та проводити їх інженерний захист. У статті розкрито особистий досвід автора: описано його дії й оприлюднено листування з органами публічної влади. На думку автора, такі його дії разом із зусиллями інших зацікавлених осіб ініціювали публічно-приватне партнерство на різних рівнях публічної влади та зрушили з місця вирішення проблеми підтоплення й затоплення північно-західної частини міста Вільнянськ Запорізької області. Водночас до інженерного захисту потрапили і наявні в тій місцевості захисні споруди цивільного захисту різної класифікації. Зазначені роботи розпочато в плановому порядку, наразі вони тривають завдяки публічно-приватному партнерству. Однак викладений механізм публічно-приватного партнерства недосконалий: організаційні заходи проводяться повільно, що разом з іншими недоліками негативно впливає на кінцевий результат. Такий механізм потребує більшої уваги керівництва, детального аналізу недоліків і доопрацювання в процесі його реалізації та є цілком життєздатним за наявності ефективного менеджменту.

Ключові слова: Вільнянськ, підтоплення, публічно-приватне партнерство, цивільний захист, захисні споруди цивільного захисту.

Постановка проблеми. Метою статті є опис наявного досвіду публічно-приватного партнерства під час організації проведення робіт з інженерного захисту від підтоплення і затоплення північно-західної частини міста Вільнянськ Запорізької області в аспекті експлуатаційного утримання захисних споруд цивільного захисту на зазначеній території.

Надзвичайна ситуація (далі – НС), спричинена обстрілами території населених пунктів Донецької та Луганської областей сучасними звичайними засобами ураження, починаючи з 2014 р., вказала на нагальну потребу захисту неевакуйованого мирного населення в кризових районах від вибухів боєприпасів. У Конституції України зазначено, що кожна людина має невід’ємне право на життя, ніхто не може бути свавільно позбавлений його. Обов’язок держави – захищати життя людини. Кожен має право захищати своє життя і здоров’я, життя і здоров’я інших людей від протиправних посягань [1, ст. 27]. Кодекс цивільного захисту України, спираючись на Конституцію України, визначає, що цивільний захист (далі – ЦЗ) населення і територій від надзвичайних ситуацій – це обов’язок і функція держави [2, ст. 4].

Як показують події, значна частина населення, зважаючи на ризик, все ж намагається не йти з домівок у разі виникнення загрози обстрілів і переховується вдома. Якщо для захисту населення в багатоповерховій забудові місцевими планами цивільного захисту передбачено колективні укриття різних типів, то в приватному секторі, окрім стін власного будинку, людей може захистити підвал. Однак території населених пунктів унаслідок неконтрольованого природного впливу та антропогенних чинників іноді можуть страждати від підтоплення та затоплення. Укриття людей у таких спорудах інколи або неможливе, або короточасне. Час від часу в підвалах люди змушені проживати. В разі пошкодження будівельних конструкцій наземних і підземних споруд сховища підземними водами вони зменшують несучу та захисну здатність і можуть бути причиною завалу. Тому перебування людей у таких підвалах стає небезпечним.

Проблема підтоплення і затоплення територій населених пунктів має негативний вплив і з побутово-господарської точки зору. Адже, окрім безпеки і можливості зазначеного вище руйнування конструкцій, ґрунтові води заважають комфортному проживанню та перешкод-

жають веденню господарства і за відсутності чинників надзвичайної ситуації. У пристосованих для зберігання продуктів підвалах псується продукція; відбувається деградація земель для ведення сільського господарства; забруднюються води, придатні для споживання людьми і тваринами; постійна волога в будівлях та приміщеннях сприяє поширенню шкідливих комах, захворювань людей і свійських тварин тощо.

Описана вище проблема і постала перед мешканцями північно-західної частини міста Вільнянськ Запорізької області.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Досвід публічно-приватного партнерства за матеріалом, що надається до цього, загалом не аналізувався, не описувався і не був опублікований. У засобах масової інформації, зокрема в мережі інтернет, існують певні публікації, що подають переважно анонси подій, тендерну документацію [3]. На сайті новин 061ua запорізька журналістка Е. Шагабутдінова коротко проаналізувала один із проведених тендерів на виконання робіт із захисту від підтоплення у Вільнянську. Головним недоліком є невідповідність тендерної документації, зокрема відсутність копій договорів і паспортів на орендовану техніку, відсутність документів про трудові відносини з працівниками, не подано положення на реєстрацію платника податку на додану вартість тощо. Однак найбільш цікавим в її публікації є сам заголовок про те, що «обласний департамент капітального будівництва віддав 17 млн грн на захист від підтоплення вільнянській фірмі, яка раніше фігурувала у кримінальній справі» [4].

Автор статті своєю чергою оприлюднив матеріали листування з органами публічної влади на сторінках власного освітнього сайту. Така робота разом із зусиллями інших дописувачів призвела до того, що проблема почала вирішуватися на практиці [5].

Мета статті. Головною метою дослідження є опис досвіду публічно-приватного партнерства під час вирішення питань із захисту від підтоплення захисних споруд цивільного захисту на території Вільнянської територіальної громади Запорізької області.

Виклад основного матеріалу. Захисні споруди цивільного захисту – інженерні споруди, призначені для захисту населення від впливу небезпечних факторів, що виникають внаслідок надзвичайних ситуацій, воєнних дій або терористичних актів [2, ст. 2 п. 14]. До захисних

споруд ЦЗ належать [2, ст. 32]: сховище, протирадіаційне укриття та швидкоспоруджувана захисна споруда. В разі потреби захисту населення від сучасних звичайних засобів ураження Кодекс цивільного захисту України допускає використання населенням захисних споруд подвійного призначення та найпростіших укриттів. **Споруда подвійного призначення** – це наземна або підземна споруда, що використовується як за основним призначенням, так і для захисту населення. **Найпростіше укриття** – це фортифікаційна споруда, цокольне або підвальне приміщення, що знижує комбіноване ураження людей від небезпечних наслідків надзвичайних ситуацій, а також від дії засобів ураження в особливий період. Тому, зважаючи на наявність поблизу кожної приватної будівлі підвального приміщення, існує можливість забезпечити також укриття населення приватного сектора міста. У Вільнянську, з огляду на підтоплення й затоплення частини приватного сектора, довелося проводити **інженерний захист територій** – комплекс організаційних та інженерно-технічних заходів, спрямованих на запобігання виникненню надзвичайних ситуацій, забезпечення захисту територій, населених пунктів і суб'єктів господарювання від їхніх наслідків та небезпеки, що може виникнути під час воєнних (бойових) дій або внаслідок таких дій, а також створення умов для забезпечення сталого функціонування суб'єктів господарювання і територій в особливий період [2, ст. 2 п. 17].

Кодекс цивільного захисту України в розділі III визначає повноваження органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування, завдання й обов'язки суб'єктів господарювання, права та обов'язки громадян України у сфері цивільного захисту. Зокрема, до повноважень органів місцевого самоврядування належать [2, ст. 19]: організація виконання вимог законодавства щодо створення, використання, утримання та реконструкції фонду захисних споруд цивільного захисту; планування й організація роботи з дообладнання або спорудження в особливий період підвальних та інших заглиблених приміщень для укриття населення тощо.

Таким чином, маючи потенційну загрозу поширення НС на сусідні з кризовими районами території, місцевим уповноваженим особам варто було б звернути увагу на пристосовані захисні споруди та найпростіші укриття в приватному секторі міста. Однак динаміка подій

розгорнулася дещо інакше. У Вільнянську це питання почало вирішуватися мимоволі, завдяки інженерному захисту територій, що мали проблеми господарсько-побутового та екологічного характеру.

Сама проблема затоплення і підтоплення Вільнянська вже декілька десятків років гостро стояла перед мешканцями міста. Ще близько 30 років тому за керівництва колишніх органів виконавчої влади було проведено низку інженерних робіт із розчищення русла ставка поблизу с. Новоселівка з оновленням дамби, які в комплексі входять до русла р. Вільнянка. Відсипання дамби з її нарощенням, до річі, призвело до підйому рівня води у ставку. В результаті проведення інших робіт було облаштовано так званий Дробаховський ставок на місці глибокого яру, навпроти тієї ж Новоселівки, в який витікали зливові, паводкові води, понижуючи таким чином загальний рівень ґрунтових вод під усім містом Вільнянськ. Уздовж північно-західної частини місцевого маслозаводу, паралельно вул. Покровській та аж до впадання у р. Вільнянка, було прорито глибокий і великий рів. Однак земляні роботи зі спорудження іншого такого ж, який би прямував від колишньої райсільгосптехніки паралельно пров. Тракторному, нижче вул. Запорізької, були зупинені та вже не розпочиналися. Оскільки струмок функціонує постійно, то за два десятки років це призвело до підвищення рівня ґрунтових вод і заболочування, заростання очеретом саме цієї місцини поза маслозаводом. Позаливало водою підвали.

Автор статті звернувся до органів місцевої виконавчої влади вперше з цього приводу у квітні 2004 р., бо глибина підтоплення в приватному підвалі сягала 30 см. У відповіді йшлося про ймовірні причини підтоплення та заходи, що вживаються в інших районах міста, про брак коштів і прохання не засмічувати балки [6]. Тоді стихія сама відступила через 2–3 місяці. Вдруге довелося звернутися до вже нового міського голови Вільнянська Н.О. Мусієнко у квітні 2015 р. із колективною заявою [7]. Тоді автор обійшов усю вулицю, щоб зібрати відповідні підписи та аргументи для міського голови. На той час негативне природне явище знову проявилось, однак ситуація ускладнилася подіями на сході України. Адже у мешканців затоплених підвалів не буде захисної споруди, куди можна було б заховатися від сучасних звичайних засобів ураження в разі потенційного поши-

рення НС на інші території країни. У відповідь було отримано повідомлення про низку заходів, що проводилися місцевими органами виконавчої влади та підпорядкованими організаціями. Також зазначалося, що реальні причини підтоплення можна визначити й усунути лише за умови залучення відповідних фахівців науково-дослідного інституту. Однак у поточному році виконавчий комітет Вільнянської міської ради не має фінансової змоги це виконати, тож якщо проблема залишиться відкритою, такі кошти будуть закладені на наступний рік [8]. Оскільки був лише початок року, природне явище не відступало, НС на сході України тривала, у місцевих мешканців не було сухих підвалів, у міста на вирішення цих питань не вистачало коштів, то автор досвіду змушений був звернутися до іншого представника публічної влади – депутата Верховної Ради України В.В. Кривохатка. Це відбулося під час його публічного прийому та в присутності міського голови влітку 2015 р. [9]. У відповідь на це звернення міський голова, яка була попереджена та присутня на прийомі, одразу ж зазначила, що заходи вживаються, а депутат взяв це питання в роботу. Від В.В. Кривохатка надійшло звернення до Запорізької облдержадміністрації, де воно було розглянуто, а в Департамент житлово-комунального господарства та будівництва облдержадміністрації було спрямовано лист від 29 липня 2015 р. № 05340/08-10 «Про розгляд звернення...». Відпрацьовані матеріали спрямували до виконавчого комітету Вільнянської міської ради за належністю [10]. Згідно з отриманим листом від виконавчого комітету Вільнянської міської ради автору досвіду стало відомо про те, що міськвиконком 8 жовтня 2015 р. направив лист № 02.04-10/716 до проєктної організації ТОВ НВЦ «Запоріжгідропроєкт» із замовленням на виготовлення проєктно-кошторисної документації на об'єкт «Ліквідація підтоплення території північно-західної частини м. Вільнянськ Запорізької області» [11]. Також повідомлялося, що того ж дня начальник Вільнянської ділянки водовідведення СП КП «Облводоканал» С.І. Котельникова разом із представниками вищезазначеної проєктної організації провели еколого-геологічне обстеження території північно-західної частини міста, яка зазнає підтоплення. У відповіді вказувалося, що після виготовлення проєктно-кошторисної документації та проведення її державної експертизи у філії «Укрдержбудекспертиза» буде визначена сума

коштів на виконання таких робіт. Після цього лише у 2016 р. буде можливим розгляд їх фінансування з місцевого бюджету. Водночас у листі було зазначено, що наразі місто вже має договір із ТОВ «Промжитлосервіс» на послуги з очищення гідродинамічної мережі. Однак, як ми розуміємо, то могли бути тільки локальні роботи. Впродовж 2016–2017 рр. питання «ходило» по кабінетах публічної влади, неодноразово наштовхуючись на перешкоди. З одного боку, зрозуміло, що його вирішення має пройти всі інстанції, а з іншого, була невідомість. Деякі правозахисники підказували, що варто публічно поставити питання в місцевій пресі міському голові про стан його вирішення. Однак власний управлінський досвід говорив, що цього разу так робити не варто. Слід зауважити, що, окрім представників міської ради, питаннями підтоплення міста також опікувалися депутати Вільнянської районної ради та працівники райдержадміністрації, зокрема значну підтримку надав тоді ще голова райдержадміністрації А.О. Салаякін. Контролювали перебіг вирішення питання депутат Верховної Ради України В.В. Кривохатко, міський голова Вільнянська Н.О. Мусієнко та начальник Вільнянської ділянки водовідведення СП КП «Облводоканал» С.І. Котельникова.

У 2016 р. проєктна організація ТОВ НВЦ «Запоріжгідропроєкт» надала проєкт, в якому розрахована загальна сума вартості робіт сягала близько 12 млн грн. Із них у 2018 р. планувалося освоїти лише 7,4 млн грн. У подальшому ця установа продовжила виконання авторського нагляду. Контролюючи управлінський процес, автором 18 вересня 2017 р. за вхідним № 0016/01-09 на ім'я голови Запорізької обласної державної адміністрації було надіслано лист із запитом про стан реалізації зазначеного проєкту. В отриманій відповіді повідомлялося, що затримки пов'язані з тим, що надана документація має стадію «Проєкт», а для підготовки технічного завдання та його реалізації потрібна стадія відпрацювання «Робоча документація». Наголошувалося, що, отримавши необхідну стадію відпрацювання документів 14 червня 2017 р., управління капітального будівництва Запорізької облдержадміністрації підготувало тендерну документацію та оголосило торги. Однак усі учасники були дискваліфіковані, бо їхні пропозиції не відповідали вимогам та умовам тендерної документації [12]. Зрештою на підставі розпорядження голови

облдержадміністрації від 15 грудня 2017 р. № 282-к та Положення про Департамент представником замовника став Департамент капітального будівництва Запорізької обласної державної адміністрації. Департамент (Замовник) організував тендер серед імовірних підрядчиків, однак перший тендер не виграв ніхто, тож час минав. За результатами наступних торгів переможцем було визначено ТОВ «УКРБУДРЕ-МОНТТЕХНОЛОГІЯ», яке згідно з договором від 24 травня 2018 р. № 25/04-П стало називатися «Генпідрядчик» [13].

Виробничі підрозділи Генпідрядчика досить швидко і жваво розгорнули побутові та робочі майданчики, розпочали роботи, налаштували дієві робочі контакти з органами місцевого самоврядування, місцевими організаціями і місцевим населенням. За словами представників Генпідрядчика, міський голова Вільнянська Н.О. Мусієнко зі свого боку надавала в цьому посильну практичну допомогу. Керівництво та працівники Генпідрядчика з розумінням поставилися до наявності на території виконання робіт приватних городів місцевих мешканців, намагались їх не витолочити і не зачепити. Аналогічне ставлення було і тоді, коли довелося проводити земляні та інші будівельні роботи вже на території приватних садиб. Там, де господар не дозволяв виконувати інженерні роботи на території свого двору, авторами проєкту було запропоновано інші конструктивні рішення в обхід приватної власності. Варто також зауважити, що представники адміністрації Генпідрядчика зіштовхнулись з тим, що місцевість через її тривале запусіння була не повністю вивчена авторами проєкту. Тому, маючи досвід проведення подібних робіт на інших об'єктах, представники Генпідрядчика не раз подавали пропозиції авторам проєкту щодо його змін і доповнень. Неодноразово об'єкт оглядався спільно і комісійно представниками місцевих органів влади, Генпідрядчика, Замовника та авторами проєкту. На жаль, на цьому етапі місцевих мешканців, які у цьому місці жили десятиліттями і знають, куди рити яму, щоб не було болота, ніхто вже не слухав. Так, проривши нижню частину водовідвідного колектора СК- I до місця його з'єднання з колектором СК I-I, заради якого автор досвіду і провів описані вище організаційні заходи, роботи в цьому місці було припинено, і працівники перейшли на виконання робіт згідно з тим же проєктом, однак усередині міста. Перескочили місцевість,

через замулення якої і відбувалося підтоплення підвалів у цьому локальному районі міста, та почалися звернення. Вимагаючи продовження робіт, автору довелося звертатись за консультацією спочатку усно до депутата Верховної Ради В.В. Кривохатка, потім – до діячів декількох громадських організацій. Результатом консультацій стало звернення до управління капітального будівництва Запорізької обласної державної адміністрації за роз'ясненням щодо причин зупинки і реальних термінів продовження робіт, щодо облаштування ґрунтового колектора [14] і запит про публічну інформацію з вимогою надати можливість особисто перевірити план-графіки здійснення робіт і поновити їх виконання вздовж русла запроєктованого колектора СК I-I [15]. Як повідомив народний депутат України В.В. Кривохатко, в разі відмови він подаватиме такий запит одразу до відповідного комітету Верховної Ради. Завдяки цим зверненням вдалось отримати доступ та зняти копії проєктно-кошторисної документації, яка на той час зберігалась у Замовника [16; 17]. Із куратором проєкту вдалось домовитися про продовження попередніх робіт із розриття колектора СК I-I, але без остаточного його облаштування. Як виявилось під час вивчення ситуації, бюджетний рік і кошти незабаром могли завершитись, тому «хтось» вирішив акцентувати увагу на роботах усередині міста, а не «закопувати гроші в землю».

Генпідрядчик виконав ще чимало робіт згідно з тим проєктом, однак його реалізація і досі триває. Наразі в управлінні капітального будівництва Запорізької облдержадміністрації та у Генпідрядчика вже не працюють ті фахівці, з якими вдалось свого часу налагодити співпрацю. За словами співробітників колишнього вже Генпідрядчика, через відсутність роботи довелося звільняти кваліфікованих працівників, та й сама організація припинила своє існування.

Вільнянська районна рада та державна адміністрація були розпущені у зв'язку з реформуванням органів місцевого самоврядування. Час каденції депутатів, причетних до організації робіт, добіг кінця. Колишнє потужне лобі, яке дозволяло вільнянцям вирішувати проблеми міста і району, припинило існувати, а новообране, ймовірно, ще не набрало потрібної сили та досвіду. Вільнянські депутати на сесіях продовжують планувати наявні кошти для продовження робіт, однак це незначні суми, що виділяються замість вирішення інших проблем міста.

Виконавчий комітет Вільнянської міської ради подає заявки та листи до посадових осіб усіх рівнів з проханням про виділення коштів для продовження розгорнутих, проте не завершених робіт. Але станом на 29 липня 2021 р. Запорізька обласна державна адміністрація у зв'язку з обмеженим фінансовим ресурсом обласного екологічного фонду кошти на реалізацію проєкту не виділила. У відповідях зазначається, що це питання буде додатково розглянуте впродовж поточного року під час перегляду показників обласного бюджету в межах наявного ресурсу.

Висновки і пропозиції. Захист населення і територій від чинників, що спричинили НС, є одним із обов'язків держави. До способів захисту населення від сучасних звичайних засобів ураження в приватному секторі належать підвали – пристосовані укриття подвійного призначення. Однак через неконтрольоване затоплення та підтоплення місцевості частина їх може бути непридатною для такого використання, а іноді – небезпечною. Тому укриття і територія, на якій вони розташовані, також потребують уваги й відповідних зусиль щодо їх експлуатаційного утримання під час інженерного захисту територій, зокрема і за допомогою публічно-приватного партнерства.

Одним із головних чинників, які стримують роботи з інженерного захисту місцевості, є недостатнє або часткове фінансування. Водночас існують значні розбіжності у часі між замовленням проєкту, проведенням тендера і початком робіт. За цей організаційний період можуть змінитись умови виконання робіт: зрости ціни на пальне та матеріали, звільнитись найбільш кваліфіковані працівники, бо організація простоє без роботи, початись чергова пандемія. Це призводить до розбіжностей у прийнятності досвіду виконання робіт в управлінні та серед виконавців. Нікому передати власний досвід для подальшої якісної та успішної роботи. Відсутні або легко руйнуються тимчасові вертикальні і горизонтальні управлінські та робочі зв'язки. Хто, від кого і в якому стані буде приймати попередню не виконану до кінця роботу?

До питань, які привернули увагу в процесі дослідження, належать і такі: серед проєктно-кошторисної документації не вдалося побачити схеми поопераційного контролю якості робіт; початкове обстеження території було проведено без представників заявника – місцевих мешканців, що в подальшому призвело

до запитів щодо окремих змін та доповнень проєкту, деякі важливі зауваження не враховані та не реалізовані до цього часу; автором проєкту не планується і не розроблено типовий план експлуатаційного утримання вже створених та спроектованих інженерних споруд.

Зважаючи на досвід вивчення аналогічних досліджень, автор статті вважає, що розробники проєкту мають запропонувати типовий спосіб подальшого експлуатаційного утримання інженерних споруд. Замовник повинен бачити і знати, якими розрахунками та способами проведення робіт керуватися під час щорічного планування коштів для експлуатаційного утримання, наприклад, колекторів СК, які мають довжину понад 2 км, глибину близько 2,5 м, місцями обваловані кар'єрним камінням, щороку заростають очеретом та багаторічними бур'янами і через це без планового вкладання коштів у поточне експлуатаційне утримання будуть деградувати як споруда інженерного захисту. Проєкт загалом виявився досить «масивним». Якщо спочатку мова йшла тільки про земляні роботи вздовж пров. Тракторного, а перелічені вулиці ті роботи мали лише перпендикулярно перетинати, то згодом замовники й автори проєкту додали до нього також роботи вздовж названих вулиць міста. Їх виявилось аж занадто багато, а отже, вони були затратними. Ймовірно, тут спрацювало бажання замовити кошти на всі необхідні роботи, поки з'явилася така можливість. З виробничого погляду більш доцільним було б розділити всі роботи наявного проєкту на декілька та починати їх поетапно, реалізуючи сповна окремі локальні проєкти до їх повного завершення, починаючи від найбільш загрозованої ділянки, що спричинює підтоплення місцевості в низу, і завершуючи менш вразливими. Це дозволило б залучити до реалізації кожного з них одночасно або почергово декілька конкуруючих виконавців – переможців окремих тендерів, та не давало б змоги розсіювати кошти в руках одного Генпідрядчика по всьому місту. Могла б з'явитись можливість залучення менш потужних місцевих організацій – підрядчиків, незалежних від інших. За такої організації завершені роботи могли б уже передаватися для експлуатаційного утримання відповідним місцевим організаціям, можна було б більш ретельно контролювати виділення та освоєння коштів. Тому описаний механізм публічно-приватного партнерства недосконалий: організаційні заходи проводяться повільно, що разом

з іншими недоліками негативно впливає на кінцевий результат. Такий механізм потребує більшої уваги керівництва, детального аналізу недоліків та доопрацювання в процесі його реалізації, однак є цілком життєздатним за наявності ефективного менеджменту [18, с. 27, 30].

Список використаної літератури:

1. Конституція України. URL: <http://surl.li/agblq> (дата звернення: 14.09.2021).
2. Кодекс цивільного захисту України. URL: <http://surl.li/giwu> (дата звернення: 14.09.2021).
3. Мірошніченко О. Контактна особа при проведенні тендера. URL: <http://surl.li/agbly> (дата звернення: 16.09.2021).
4. Шагабутдінова Е. Областной ДКС отдал 17 миллионов гривен на защиту от подтопления Вольнянска / 061ua : сайт города Запорожье. URL: <http://surl.li/agblz> (дата звернення: 16.09.2021).
5. Беліх І.В. Громадська діяльність. Від лицейських погонів до офіцерських зірок : освітній сайт. URL: <https://zahustzp.wixsite.com/zahusnuk/blank-uxhrqv> (дата звернення: 16.09.2021).
6. Стефаненко В.М. Мешканцям північно-західного мікрорайону міста : відповідь на колективну заяву від 13 квітня 2004 р. № 04/281 / Виконком Вільнянської міської ради. URL: <http://surl.li/agbmc> (дата звернення: 16.09.2021).
7. Беліх І.В. Колективна заява Вільнянському міському голові Н.О. Мусієнко від мешканців вул. Жовтневої, Першотравневої, Запорізької, Маяковського, пров. Тракторного від 20 квітня 2015 р. URL: <http://surl.li/agexb> (дата звернення: 16.09.2021).
8. Мусієнко Н.О. Про надання відповіді від 30 квітня 2015 р. № Ко-30 (02.04-51/39) / Виконавчий комітет Вільнянської міської ради. URL: <http://surl.li/agbqk> (дата звернення: 16.09.2021).
9. Беліх І.В. Звернення до народного депутата України В.В. Кривохатька від 14 липня 2015 р. URL: <http://surl.li/agbml> (дата звернення: 16.09.2021).
10. Кархачов В.Г. Про надання публічної інформації від 5 жовтня 2015 р. № 08-Б-206-п / Запорізька обласна державна адміністрація. URL: <http://surl.li/agbmo> (дата звернення: 16.09.2021).
11. Мусієнко Н.О. Відповідь на публічний запит Беліху І.В. від 12 жовтня 2015 р. № 02.04-56/Фо-п/15 / Виконавчий комітет Вільнянської міської ради. URL: <http://surl.li/agbmw> (дата звернення: 16.09.2021).
12. Бриль К.І. Про ліквідацію підтоплення м. Вільнянськ від 2 жовтня 2017 р. № 08-Б-2724-2 / Запорізька обласна державна адміністрація. URL: <http://surl.li/agbna> (дата звернення: 16.09.2021).
13. Договір про закупівлю робіт за державні кошти від 24 травня 2018 р. № 25/04-П / Департамент капітального будівництва Запорізької ОДА. URL: <http://surl.li/agbnc> (дата звернення: 16.09.2021).
14. Беліх І.В. Звернення до Департаменту капітального будівництва Запорізької ОДА від 14 вересня 2018 р. № 0022/01-09. URL: <http://surl.li/agbng> (дата звернення: 16.09.2021).
15. Беліх І.В. Запит на інформацію до Департаменту капітального будівництва Запорізької ОДА від 14 вересня 2018 р. № 0024/01-10. URL: <http://surl.li/agbnk> (дата звернення: 16.09.2021).
16. Белевцов С. Про надання інформації від 24 вересня 2018 р. № 06/2380/01-09 / Департамент капітального будівництва Запорізької ОДА. URL: <http://surl.li/agbnm> (дата звернення: 16.09.2021).
17. Белевцов С. Про надання інформації від 24 вересня 2018 р. № 06/2379/01-10 / Департамент капітального будівництва Запорізької ОДА. URL: <http://surl.li/agbno> (дата звернення: 16.09.2021).
18. Беліх І.В. Сучасний стан організації цивільного захисту в місцевих громадах України : матеріали МНПК «Державне управління в Україні»: виклики та перспективи. 7–8 травня 2021 р. С. 25–30.

Bielikh I. V. Experience public-private partnership on the example of engineering protection against flooding construction of civil protection and the territory of the Vilnyansk city territorial community of Zaporizhzya region

The purpose of the article is a description of the existing experience of public-private partnership during the organization of work on engineering protection against flooding northwestern part of city Vilnyansk of Zaporozhye region. Also the aspect of the engineering protection of protective constructions of civil protection was considered. The article presents citations from the Constitution of Ukraine where it states that every person has an integral right to life and nobody can be arbitrarily deprived of life. The duty of the state is to protect the human life that everyone has the right to protect their life and health, life and health of other people from illegal attacks. Also is given a quote from the Code of Civil Protection of Ukraine that civil protection is the function of the state.

The article presents an example of an emergency (hereinafter – NS), which is caused by shelling the territory of the settlements of Donetsk and Luhansk regions by modern conventional means of

defeat from 2014. The giving an opinion about the urgent need for the protection of a non-evacuated peaceful population in crisis areas of ammunition explosions, using adapted dual-purpose shelters – ordinary private basements. However, the shelter of people in such constructions can sometimes be impossible, be short and dangerous due to their flooding and damage. The problem of flooding of areas of settlements also has a negative impact on a lives of and farms. Also in addition to the dangers and opportunities described above, the destruction of designs in soil waters interfere with comfortable residence and management of the national economy, even in the absence of emergency factors. Consequently, such construct and territories should also can the necessary attention and engineering protection. The following describes the personal experience of the author of the publication: own actions are described and published a correspondence with public authorities. In the opinion of the author, such actions together with the efforts of other stakeholders initiated a public-private partnership at different levels of public power and moved from place to solve the problem of flooding the northwestern part of the city. At the same time, under the engineering protection are protective structures of civil protection of various classifications. The described works started in a planned order, they continue publicly private partnership. However, the public-private partnership mechanism imperfect: organizational activities are held slowly. This together with other defects negatively affects the end result. Such a mechanism requires greater attention from the leaders, requires detailed analysis of disadvantages and improvement in the course of its implementation and is quite viable in the presence of effective management.

Key words: Vilnyansk, flooding, public-private partnership, civil protection, protective facilities.